

Preu
de subscripció:
2.50 ptes l'any
lin número:
10 cts.

EMPORION

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any III

TORROELLA DE MONTGRÍ 28 de Janer de 1917

Núm. 50

- - LA QUESTIÓ DELS SERENOS

A l'entorn de la proposició presentada per nostres amics senyors Frou, Matas i Viñas, i de la qual donarem compte el nombre anterior, han girat bona part dels comentaris predominants en la quinzena.

Com que molt abans ens havíem ocupat de l'assumpte que la motivà, ens veiem obligats a ampliar el nostre criteri d'absoluta identificació amb lo proposat per nostres digníssims companys.

No ha mancat qui, per un malentès o interessadament, ha volgut veure una manifestació política darrera d'aquest senzill fet: el malèvol supòsit cau pel seu propi pes considerant que no existeix a Torroella ni el simulacre d'una força catalanista política; i recordant que no es necessari recorre a procediments maquiavèlics per a manifestar el naixement d'un nou partit local.

Entenem que no es necessari pertanyer a un partit polític ni tancar-se dintre una escola per a defensar un punt de vista català; sobre per això amb escoltar la veu pregonada d'un dels més preuats afectes que informen la nostra vida.

D'una vegada per a sempre cal aclarir una confusió que'ns atany: fora nosaltres de les lluites polítiques, empió amaratats d'un sentit catalanesc entenmentat i seré; no partidistes; empió descartats molt menys encara.

I el defensar que els serenós cantin en català es cosa que cau dins la nostra esfera d'acció, car considerem que podria acendir-se a tot bon patrici molt abans de que l'esperit català cristallés en agrupacions polítiques. Res d'odi ni de passió en nostres anhels. Benvinguda la llengua germana en boques castellanes, respectable en boques catalanes quan l'educació l'imposa; empió fora de lloc quan inva-deix els dominis de la parla nostra.

Si el català es la llengua que priva en nostra vida familiar i social, els serenós catalans, institució

popular al servei d'un veïnatge català es lògic que cantin en català.

D'altra manera s'envoïa als bons serenós d'un encarcarament ridícol; i més que ridícol grotesc quan amb accent i dicció de sainet se'ls obliga a malmetre una llengua per ells desconeguda.

Deixant ara el fons de la qüestió, anem a discutir algunes molt lleugeres objeccions.

En primer lloc s'ha insinuat que es tractava d'un assumpte poc important.

Ademés de que això fora discutible, es evident que tampoc exigia gran treball per a resoldre: no podia esperar-se que fos objecte de llarg debat una tan lògica proposició, presentada per tres consellers d'una majoria unida fins avui i tenint en compte que dintre la oposició se suposa l'existència de dos nacionalistes. Fins fa riure el suposar que amb això pot haver-se deturat per un moment la marxa administrativa que trobarà amb seguretat més banals entorpiments.

També s'indicà que era lo proposat de plena competència de l'arcalde; empió ningú dubta de que els concellers poden exposar un desig que tindrà una força moral ben apreciable per l'arcalde que vulgui atendre el dictamen dels representants del poble. Ademés cal evitar de no caure en el ridícol ruralisme a que volen condemnar-nos les subtilsies de certs abogats de sequer.

Per avui no volem molestar més l'atenció de nostres lectors. Cal observar no obstant que la solució no ha vingut encara. Sembla que sols tres concejals s'oposaren decididament a lo demanat. Aquests junts amb dos concejals de la majoria i el senyor arcalde optaren finalment per a que aquest resolgués en definitiva; i el senyor Hereu no assistí a la sessió.

Acabem felicitant de tot cor als senyors Evarist Elías, Josep Roense, Genís Frou, Lluís Matas i Eduard Viñas que no dubtaren en mostrar-se defensors decidits de la proposició, i esperem que el senyor arcalde, qui en principi no s'hi ha mostrat enemic, voldrà donar satisfacció als seus companys i a nostres anhels repetidament exposats.

DE LA TERRA

ASPECTES

SENTIT CATALÀ

Es la veu de la terra la que ara va a parlar-te, llegidor amic, es la veu de la terra que sorgeix potent com un clam de lliberació de les seves mateixes entranyes. Escolta aquesta veu, torroellenc, amic de l'ànima; escolta-la i segueix lo que ella te dicti, els manaments que ella t'imposi.

Catalunya mirant a Torroella diu aixís: «Torroellenc, bon torroellenc, tu has nascut en el cor meu, jo t'he donat una terra pròdiga; he fet que els teus camps compensessin abundantment la suor del teu front i l'esforç del teu treball.

«Veus, torroellenc, els camps que tu conreues no son pas ingrats a les teves fadigues, no son pas sorts a lo que'ls hi demanes.

«Per qué, doncs, no segueixes l'exemple que 'ls camps te donen? Per quina llei terrible, si els camps recompensen els teus afanys, tu no vols escoltar la seva veu, que en un llenguatge mut, prò inefable, te parlen de coses que son teves?

«No sents les terrosses que't diuen que perquè ets català, has d'inspirar-te sempre com el bon seny català te dicta, has de seguir sempre les aspiracions de la terra que trepitges, i amb el mateix amor amb que conreues les mongetes o el blat de moro has de conrear les plantes que son propies de les campasses de Catalunya?

«Quines plantes son aquestes? Hi ha la llengua amb que aprengueres a barbotejar les síl·labes primeres, aquell MA MA inoblidable de l'infantesa, com si inconscientment rendissis les primícies d'un homenatge a la mare dels teus amors. Hi ha aquesta llengua en la que penses, en la que estimes, en la que rius i en la que plores.

«Per qué no honores sempre aquesta teva llengua, que té excel·lències de regina, majestats incomparables de deesa? Per qué no fas que ella visqui sempre, triomfi en tots els moments, servint-te d'ella per a escriure als amics, als parents a l'esposa i als fills? Perque no l'entronitzes en lo millor de ta casa, en el rètol de la teva botiga? Per qué ella no ha de ser per tu un abastament en tot instant i un mitjà únic de relació entre els altres catalans, els teus germans de pàtria? Per qué ella no ha d'exal·lir en totes les manifestacions públiques o privades, en tot lo que porti un alé de Torroella i de les seves coses?

«Recorda lo que deia *Dant*, vergonya qui no honora sempre la seva llengua; qui a ella menyspreua es com si escupís al cel, que l'escupinyada cau en els ulls del atrevit i del abjecte.

«Honora la llengua catalana, torroellenc de cor, que fent-ho aixís, te iràs redimint poc a poc dels antics resabís, dels vicis tradicionals, que han portat a la nostra vila a un lamentable estat d'endarreriment, perquè no circulava per les seves venes una sava nova, poderosa, feconda.

«Imita l'exemple d'anguns germans teus, que dominant les miseries que volten la nostra miseria col·lectiva, com els adalids d'una creuada nova, la més santa de les creuades, s'han alçat al crit de guerra de *DESPERTA FERRO* i almogàvers del noucents, ben potent en son cor el sentiment de Catalunya, ben gravada en son cervell l'idealitat catalanesca, fan trontollar les velles pilastres i a son costat aixequen el mur ciclòpic de les més grans de les revolucions: la de transformar a Torroella per una revifalla del esperit català, somort fins ara sota la glaçada d'un hivern d'indiferència i ensofiment.

«Torroellenc, torroellenc, desperta d'un cop per sempre. Pensa en que ets català; pensa que Catalunya te una personalitat ben propia; pensa que a la teva terra te deus abans que tot, i que ella reclama el teu concurs.

«No t'hi pots negar; sinó series masell i fill bort; aixís obra sempre per l'idea de respondre en tot moment a lo que la consciencia i el seny català te dictin; aixís seràs un honorable patriota.»

PONS

■ ■ ■ ■

DEL MOMENT

:: QUESTIÓ PALPITANT

Poques son, a fé, les qüestions que com aquesta, siguin tant clares i transparentes i malgrat aixó no hagin despertat recels en l'ànim dels destinats a discutir-les. Prevencions gairebé endèmiques, fan que en tot lo que representa una innovació, creiem endevinar-hi fins amagats, segones intencions i per tot ens sembla véure-hi el famós roc a la faixa de

la dita popular. Prevencions i recels que's converteixen en natural hostilitat a l'hora de resoldre la qüestió, en perjudici de l'independencia de criteri i equanimitat indispensables per poder judicar conscientment amb tota llibertat.

Aixís mateix ha succeït en la nostra Corporació Municipal amb la proposició demanant que'ls serenos cantin les hores en català. S'ha pretingut entorbolir la claretat de la qüestió influenciant-la amb esquifits apasionaments.

Contra totes les prevencions injustes, contra totes les equivocades suposicions fetes, nosaltres hem d'afirmar, sense pretendre per aixó, donar lliçons de sentit comú a ningú, que aquesta qüestió no es mes que una qüestió de bon sentit.

Honorar la nostra parla sens perjudici del idioma oficial, fer us del perfecte dret que adhuc ens reconeixen els mes sistemàtics enemics de Catalunya, d'usar la nostra llengua a casa nostra, per totes les relacions amb nosaltres mateixos, es una qüestió de sentit comú.

Perxó entenent-ho aixís, les corporacions municipals de les ciutats i viles mes importants de Catalunya, Barcelona al davant de totes, han resolt ja fa temps aquest contra sentit, empleiant la llengua catalana per a relacionar-se amb els seus representats.

I en nostra vila, aquest contra sentit, apart de la seva castiça catalanitat, el posa mes en evidència el fet de que'ls serenos no canten propiament ni en català ni en castellà. Alló de: *Atabadu sea Diez, las dotze i media han dat* i altres coses d'aquesta gruixudaria es un modo de cantar bilingüe que no pot satisfer a ningú, perquè no tant sols s'enalteix la llengua propia, sinó que redunda també en desconsideració de la llengua hermosa d'en Cervantes. Per un català que estimi a sa terra, aquest sistema li desplaui i mes encara a un fill de terres de parla castellana que pod considerar-ho bé com una grollera ironia que ultratja dreturera la seva mateixa ànima, ja que segons el bell dir d'en Joan Alcover, en la llengua s'hi hostatja l'ànima dels que la parlen, la fé i l'esperit de tot un poble.

I consti que de cap manera iractem de censurar als serenos per aquest cantar bilingüe, molt al revés, ho trobem resultat naturalíssim, fruit lògic de volguer fer contradir per homes d'ànima netament popular, les lleis ètniques sabiament dictades per Natura.

Havent quedat l'aludida proposició d'incumbèn-

cia de l'Alcaldia per a resoldre-la, en virtut de l'acord recaigut en la sessió última, nosaltres hem de dirigir-nos a l'Alcalde esperançats de que será resolta favorablement del únic modo lògic possible, en benefici de tots, dels serenos que complirán correctament la seva missió, dels veïns que se'ls hi parlará naturalment, i en benefici també de les dues llengues germanes, la nostra perquè será enaltida i la castellana perquè no será mes estrafeta.

Nosaltres no volem creure que la mes alta representació popular de la vila, s'inspiri en apasionaments —sense motiu en aquest cas— en una rutina i en un encarcament oficial, oposats en absoluta la modernitat dels nostres temps i contraris a les orientacions renovelladores que nosaltres hem de suposar-li. No volem creure que la primera autoritat de Torroella no sigui la primera interessada en desarrelar neuleries que ridicolitzen el bon nom i el prestigi de la vila i que fan de la mateixa una vila irònicament rural.

KIK

■ ■ ■ ■ ■

• E C O S •

EL poble de Madrit ha presenciât un espectacle barbre: La lluita d'un brau i una pantera, efectuada a la plaça de toros.

La premsa clamâ indignada contra aqueixa lluita, impropia d'un poble civilitzat, demanant que's prohibís, pero les autoritats ho han permés, i lo més repugnant es que hi assistí nombros públic, que si ve d'aquí, a la sortida de la plaça, s'indignâ (joh cors sensibles!) porque un carreter fuetejaba a l'animal.

I es que l'home dintre la plaça de toros queda pres d'una mena d'ubriaguesa que es complau en les bromes que fan sang.

S'ACOSTA el Carnestoltes, les diades de gatzara i esbojerrament. Com a prelude hem tingut ja els consabuts balls de disfresses, amb aquells mascarons, que'ns han obligat a riure de bona gana, o de fàstic—de tot hi ha—al veurer les bromes de certs professio-

nals que sempre en tenen una per dir i un altre per fer, amb tan mala sombra. que son capassos de matar al pobre Carnaval abans del dimecres de Cendra.

DEU ésser la gran fret que fa, que hem notat en aquest temps, que molts se renten la cara com els gats; amb saliva.

L'higiene, per aquets, puja i baixa com el termòmetre, i aixís com ara els hi veieu la cara neta a clapos a clapos, com el cel ennuolat, al istiu notareu que la tenen neta com cel seré. I es que també ajuda a l'aigua la suor i un mocador de butxaca.



COMENTARIS

L'hivern malestruc s'ens mostra enguany amb tota la seva cruesa. Fret, miseria, tempestats... com si talment arribessen hasta al pam de terra mes quiet i mes llunyà les espurnes de sang i foe, d'horror i de tragedia d'aquesta lluita fraticida, la guerra mes gran que ha vist la vella Europa.

¡Estem condemnats a sofrir i morir!

L'hivern ha vingut a completar el quadro esborronador que ofereix Europa. Per aixó la pobresa es veu acossada aquí i allà i perseguida per la mort brandant la dalla, com el bon soldat que lluitant per lo que'n diuen *Honor i Patria* es veu amenaçat a tot hora per la bala traidora que li ha d'esverdallar el cap o per un cop de sabre que li ha de maimetre un braç o una cama.

¡Deu, torna'ns la pau, l'amor i la bonança! ¡Fes que'l mon que sembla que hagi perdut el seu centre, torni a seguir la ruta que tant sabiament li vas fixar!

Recordem perfectament lo que'ns digué el senyor Massó i Torrents en la última conferencia donada a l'Ateneu. «Catalunya es troba avui a l'època del seu renaixement». Al nostre entendre, aixó ens demostra que passada una decadencia, forçosament, quan les arrels son prou fondes té de venir un millorament.

Les desgràcies a un home no li poden durar

sempre, els contratemps s'han d'esvair, els plors d'un dia s'han tornar rialles a la llarga. Es una llei natural, humana.

Pró per desgracia no tothom ho creu aixís. Hi ha qui voldria perpetuar la decadencia de la nostra terra fins a perdre la sabor que la sosté. Per aquests, l'escriurer en català es un pecat, el pensar en català un sacrilegi i el dir-se català segons en quines ocasions un ruralisme, un fàstic o una cursileria.

Som espanyols—diuen ells—perqué l'única patria es Espanya.

—Está bé. Pró digueume senyors meus: no sou abans que tot enamorats del reconet estimat on vareu naixer?...

Doncs ja está explicat. Compareu aquest amor amb les teories que exposeu i veureu clar la contradicció. L'amor i l'ideal vostres un abisme els separa.

PALET.



"QUARTILLES"

PER D. BONAVENTURA SABATER

Acaba de sortir aquesta interessant obra deguda a la ploma de nostre distingit amic D. Bonaventura Sabater. L'autor ha aplegat en un volum la serie de setmanals quartilles que ve publicant en *Baix-Empordà*.

Sens perjudici de parlar-ne més extensament com se mereix, plannos reproduir una crònica de tant remarcable llibre.

CONTE DE NADAL

PREDICCIONS

En una casa d' ampla portalada gòtica, antic caseriu de passades centuries, envoltant un monumental escón decorat amb mil escuts heràldics, on prengueren seient rebrols de mil generacions que honoraren la historia, el calor roent d'una llar en flames que s'irradien en els frisos daurats i en les columnes de marbre i alabastre del senyorial saló, una familia noble pel quatre costats s'entrega amb dolcesa a la tradicional i pacífica festa íntima, infantil, de fer «rajar» el tió. El tió d'aquella casa no era el boscall ressec trobat abandonat en la pineda arrassada per a l'aprovisionament de

llenya o en una cuneta del camí, amb el qual els nostres avis, pares, nosaltres i els nostres fills, tradicionalment la nit de Nadal tustavem amb una estella per a fer-li rajar barres de turrons i paparinades de neules, creient ignorantment ¡oh bella edat! que sortien de les esquerdes de la soca en combustió, com la suó dels penats en galera al rebre la xurriacada del còmic. Aquell tió de casa rica era un bell exemplar d'una milenaria alsina expressament buidada, que havia sigut ufanosa; i dins l'amagat ventrell, una mocada de dolços i juguets de totes menes que se mostren llameners en els apaiadors de les confiteries i tendes en els jorns que precedeixen les festes de Nadal.

El pare, un vellet de testa platejada, qui semblava un venerable patriarca com Abraham presidint els consells d'una tribu judaica, revestia de serietat aquella festa infantívola, posant-hi la vera atenció d'un actor que fa revivre en la ficció histriónica, el personatge que representa; la quitxalla, en mig del platxeri íntim, casolà, manifestava amb tota la nuesa les intencions de quiscun, apuntant les inclinacions del seu esperit embrionari, com els vesllums de l'aurora ens anuncien com serà el nou jorn.

I aixís, entre contes de lladres facinerosos que esglaiaven l'imaginació dels nens, o de lladres bons com aquell Dimes crucificat a la vora del Crist, que evoca la compassió de les nenes, o referint passejades capvesprals de bruixes o epissodis amorosos de fades sensibles, que ningú ha vist més que gronxant-se en les onades de la tradició que transformen en éssers viscuts els miratges de la fantasia, el bon vell astut anava teixint l'horoscop de la seva prole, i per a indagar més a fons, els endressava preguntes i en treia deduccions; i el que més el preocupava era l'hereu, el més entremaliat de tots els germans, un d'aquells xicots prims, esquálits, ossosos d'ulls inquietos i mans arreplegadores. Aquell noi esquerp que havia de manejar la seva fortuna heredada, sí, però bellament augmentada per ell, mercès a un coneixement conciençut de la crematística i de la economia casera. I aixís, mentres els altres germans anodins responien amb insubstancialitats i futeses a les demandes paternes sobre preferències entre un cavall blanc i un de negre, aquell altre, el gran, que ja despuntava, entaulava amb el seu pare un diàlec, del qual s'en serva el següent fragment:

—I a tu, noi gran, que es lo que més te agradaria?

—Jo voldria manar un poble.

—I quin poble voldries governar, fill meu?

Aficant el marrec la ma en l'albenc de la feixuda alsina, com expert cirugià, en treu un gros llibre de mapes i l'obra, i passant la mà enérgica, crispada, per damunt del primer full, com per a aplanar-lo, amb un gest napoleònic va dir:— Aquest.

El vellet, amb socarroneria, en veurer aquella figura parellada a una pell de badell estesa, vá preguntar:

—¿Portugal, o Espanya?

La petita mà tapá un retall, un sector de la figura i respongué contundent:

—Aixó!

—No hi pensis ni t'escarrassis amb aquesta folia preciençió, li respongué el seu pare, perquè has triat el país més ingovernable de quants en registra aquest Atlas. Espanya, a la hora que tu seràs home, semblará una olla de grills sense partits, mancada d'ideals; el centre invadit pel pugó del caciquisme, i la perifèria pletòrica de sava per embestir els grans problemes de progrés i de cultura, amb anhels de prescindir tot lo possible dels governs que haurán caigut en descrédit després de mitja centuria d'abulia i de funesta governació.

Tindries un partit conservador unipersonal; com si diguessim un cos dirigit per una testa i una voluntat; a punt de trossejar-se el dia de la decapitació.

L'altre partit lliberal, serà un conglomerat de grupus i grupets aimants del país, anc que, com tú, cerquen el turró en el ventrell del tió; molts de caps sense barrets. Cada personatge (i serà personatge tot ex-ministre, adhuc els de la fornada morelista) se creurá amb dret d'enlairarse a la quefatura vacant per un crim horrorós. Tú seràs un pretendent, però guarda't de l'encamalleta dels teus..

—Si em fan caurer m'aixecaré i remembrant al Cèssar, diré: "Presidencia, ets meva".

—Els antics cacics t'imposarán condicions.

—Sostindrè els cacicats allà on me convinguí, respectaré aquells feudes antics com si fossin interessos creats d'aquelles bones i pacífiques famílies que amb un interès públic exemplar, digne de tot respecte i lloa, alternen els germans en els partits turnants; de guisa que quan governin els lliberals vingui a les Corts el gran, i amb els conservadors el mitjà, quedant encara el petit en el cens republicà per si acís.

—Ja veig que hi veus clar, però hi ha altres perills; te trobarás dins del partit (tant repartit) amb un senyor que tindrás de conservar en invernàcul, rodejat d'atencions que posará la proa a les teves iniciatives.

—¡Ah! ja sé qui voleu dir. Li emplejaré els parents adhuc els cosins en fers grau, i pagant

el país m'el faré meu. Ademés diré davant de ell «roba encomunicada» de Catalunya i faré l'afecte d'un caramello per amansir-lo.

—Els republicans en parts aliquotes cridarán molt, perque son molts els quefes...

—Els deixaré governar de fet i si n'hi ha algú de segona fila que despunti i ensenyi les dents, el faré regidor.

—Ara ve l'ós de més mal rosegat. Aquí ¿veus? aquesta punta que tapo amb l'ungla? es Catalunya; son quatre "provincies" que en diuen una regió, i es l'enreda colles de tota Espanya; sempre demana i fiscalitza tot lo que es fá a Madrid. Si per acallar necessitats de Andalusia claves una grapada a l' Hisenda, te ho retrauran com si hi hagués acte més enlairat d'un governant que el repartir numerari sense com va ni com costa. Si l'Ajuntament de la Capital se troba prop de la desfeta, i vols, amb un acte de mai prou ponderada munificencia, retallar dos milions del pressupost, tapant les vergonyes amb l'escusa que els carrers de Madrid son carreteres de l'Estat, ja els tens que criden perque segons sembla, a Barcelona, Valladolid i Sevilla... les carreteres no passen per les afores de les ciutats, com si fos per culpa teva. En fi, es una regió cridanera sense cap mirament; ja es veritat que sembla que clama justicia, que preté reivindicacions, que presenta problemes, palpitants de regeneració i d'uropeisació, pero crec que posant en práctica aquelles teories saragateres, tot el mecanisme espanyol de vicis i corruptes mercés a les quals el centre absorbeix les energies tentaculares, se desbarateria com un rellotge quan se romp la molla reial i jaixís hem viscut tant ricament durant tants i tants anys que...!

—I d'aixó, pare previsor, n'haveu dit un ós.

—Ja ja ja, «a Cataluña yo me la trago».

I seguí la cantarella "... tió... tió... de la ballana o del pinyó..."

Una veu del pervindre:

—!Que no se t'entravessi!

B. SABATER

■ ■ ■ ■ ■

ATENEU MONTGRI

Advertencia interessant

A fi d'evitar motius de queixes entre els socis de nostre entitat; al objecte de impedir tota sospita de injustificades preferencies, desde la vetllada següent, les localitats per al teatre se posarán a

la venda al local del Ateneu des de les vuit a les deu del vespre de la vigília.

El cobrador sols repartirà les butaques sobrants.

Preguem a nostres volguts consocis que's fixin amb lo esposat a fi d'evitar reclamacions que des de avui careixerán de tot fonament.

Per a el dia 4 de febrer s'anoncia la reunió general reglamentaria que començarà a les dues de la tarde.

Se prega l'assistencia.

■ ■ ■ ■ ■

NOTICIES

AVIS D'ADMINISTRACIÓ

Se prega als sotscriptors de iora, que no hagin abonat l'import de sotscripció de l'any 1916, se serveixin fer-ho lo mes aviat possible, de lo contrari els hi retirarem l'envio.

Ajuntament.—Sessió de 19 de Desembre 1916. Presideix l'Arcalde Sr. Sala i assisteixen els Regidors senyors Creixell, Frou, Bofill, Gali, Barnés i Hereu.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Se concedeix permis per fer obres de reforma de façana a D. Salvador Dalfó en la seva casa del carrer del Roser, amb arreglo al planol i demés condicions establertes.

S'acorda quedar enterat del compte del Dipositari del Ajuntament referent als ingressos i pagos practicats durant el mes de Novembre últim important 1307'97 ptes i 1412'97 ptes. respectivament.

Sessió de 29 de Desembre de 1916

Compareixen els Regidors senyors Creixell, Elias Matas, Radressa, Viñas, Frou i Gali i presideix el Arcalde Sr. Sala.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Se dona compte d'una instancia presentada per D. Joan Aleñá Colom en la que diu que la paret que va ordenar construir en un camp seu que afronta amb el torrent de Sta. Caterina i que l'Ajuntament va acordar que la tirés a terra, s'ofereix indemnizar el terreny ocupat ja que es propietat del Municipi, i prega a l'Ajuntament que accepti la oferta i aixequi l'ordre de destrucció o enderroc ja que no's causa cap perjudici, s'acorda desestimar la instancia i que's dongui compliment a lo acordat.

per l'Ajuntament en la sessió de 25 de Gener últim ordenant l'enderroc de la paret.

S'aproba el repartó d'alcohols de 1916, presentada per el Sr. President del Gremi, i s'acorda el apremi dels morosos.

S'aproba l'extracte dels acords del Ajuntament del mes de Novembre últim.

Foren aprovades els següents comptes examinades per la Comissió d'Hisenda: del Secretari del Ajuntament de 201 ptes. per viatges a Girona i La Bisbal durant el corrent any; dugues del mestre D. Josep Thomàs de 30'72 i 124'49 ptes per material d'escoles; dels farmacèutics Srs. Pou i Garcia de 82'20 i 99'10 ptes. per medecines facilitades a la Guardia Civil d'aquesta vila durant l'any actual; dugues del metge Sr Carreras de 100 i 113 ptes per el reconeixement dels moços del reemplaç del corrent any, conducta de la Guardia Civil i visites a pobres; de D. Ramon Seculi i D.^a Julia Simon de 11'25 ptes. per arreglar els Gegants el dia de S. Genís, de D. Pere Castells de 2'15 ptes per una corda per el rellotge públic; dugues de D. Zacaries Alabau de 116'45 ptes. i 21'85 ptes. per petroli entregat per l'enllumenat públic del Estartit i carburo als Serenos d'aquesta vila; de D. Salvador Matas de 11'75 ptes. per varis objectes d'escriptori; de D. Jaume Serrats d'import 5 ptes. per l'entrega de dugues mantes de cotó destinades a la presó; de D. Jaume Saliner de 10 ptes. per un cabàs d'espant nou i arreglo d'altres destinats al mercat de grans; de D. Josep Sasregener de 11'15 ptes. Vda. de Claudi Puig 8'30, Ignasi Capellà 6'90, Anselm Casellas 9'50 i Antón Vives de 4 ptes. per cera facilitada per a les funcions religioses.

Curs d'Historia de Catalunya.—Com a preparació per al «Cinqué Concurs Nacional de Historia de Catalunya» que s'ha de celebrar per les vinentes Fires a Girona, s'ha organitzat un Curs que 's donarà de 6 a 7 del vespre dels dilluns i dijous de cada setmana, en una de les aules del Grupo Escolar, a càrrec de l'il·lustrat professor Dr. Josep Pou i Batlle, pvre.

El curs ha començat el dia 15 del corrent amb nombrosa i selecta concurrència que aplaudí entusiasta la meritoria tasca del distingit disertant.

Municipals.—Están exposats al públic, en la secretaria de l'Ajuntament, els reparts veinals de consums, notificant-se al públic, que el judici de agravis tindrà lloc el dia 30 del corrent a les deu del matí.

De Gualta.—Divendres hi hagué en la Casa Consistorial de Gualta una magna reunió de tots els propietaris interessats per a parlar del arreglo definitiu de l'arenys del riu Daró, quins freqüents desbordaments causen tants perjudicis a la comarca.

Foc.— Nits passades hi hagué un intent de foc a can Cardenal del carrer de Mar no havent-hi que lamentar altres pèrdues que les d'una mula vella que morí asfixiada.

De societat.—Ha passat uns dies entre nosaltres la gentil senyoreta barcelonina Paquita Campins acompanyada del seu respectable pare D. Felip.

Del Carnaval.—Com avançada del Carnaval que s'acosta han tingut lloc aquestes darreres festes en les sales «Coll» i «Menestral», balls de disfresses que s'han vist concorreguts.

SE VEN mobiliari i objectes propis de café, com son taules, cadires, cristall, etc. També está en venda un magnífic gramofón.

Donarà raó N.^a EDUARD VIÑAS.

Sindicat Agrícola.—Aquesta entitat celebrarà la seva reglamentaria reunió General de socis, avui diumenge dia 28 en els locals de l'Escola Pública de nois.

De Ullá.—El veí poble d'Ullá celebrà amb lluitament la típica festa de S. Antoni amb un solemne ofici a l'Església parroquial, sardanes i balls.

Vetllada.—Adelanten els ensaigs per a la propera vetllada de l'Ateneu que serà com ja anunciarem, d'homenatge a la bona memoria de la distingida escriptora na Palmira Ventós, representant-se la seva obra justament celebrada «Els Isolats» i la obra de costums de la mateixa escriptora «L'Enrenou del Poble» inspirades totes dugues en el típic ambient de Torroella.

Religioses.—El dia 10 del corrent, en l'Església de les religioses de la Divina Providencia, professaren les novícies Sor Amparo de S. Ignaci de Loyola i Sor Concepció de S. Antoni de Pàdua, siguent apadrinades per donya Semproniana Rovira de Mataró.

Ocupà la sagrada càtedra el Rvnt. P. Josep Carreras de la companyia de Jesús i rebé els vots el Rvnt. P. Josep Serra, capellà i confessor de les mateixes.

Casament.—Dimarts passat contragué matrimoni en l'Església parroquial el conegut jove Josep Arnau amb la simpática damisela Maria Coll.

Els desitgem moltes ventures en son non estat.

Reunió de germanat.—Diumenge 28, a les 6 de la tarde, la societat de socors mútuos «La Industria Oficial» celebrarà reunió general de socis en el seu domicili social situat al carrer del Hospital.

Se suplica l'assistència per tractar-se d'assumptes d'importancia.

Nou moliner. Desde primer d'any s'ha encarregat de la farinera «La Salvadora» de nostra vila, D. Pere Bellana de Castelló.

Reemplaç d'enguany. - El diumenge dia 11 tindrà lloc a la Casa de la Vila al sorteig dels mocòs pertanyents al reemplaç d'enguany.

Conferencia. - Se'ns diu que un d'aquests dies vindrà a donar una conferencia un enginyer del servei agronòmic.

Donarém compte d'ella oportunament.

De l'orfeó. - L'orfeó ha ensaijat una bonica pessa per a anar augmentant amb temps el seu programa.

Invitació. - Hem rebut una atentíssima invitació del «Escut Emporità» de La Bisbal per a assistir al banquet que celebrarà dita entitat a fi de commemorar el XVIII aniversari de sa fundació.

L'Ateneu Montgri agraeix la finesa i desitja llargs anys de vida a tan distingida societat.

Balls nous. - Ha estat ha Torroella el distingit professor de dances En Joan Pià, el qual ha ensenyat alguns balls nous a varis joves del Menestral.

Amb aquest motiu l'esmentada sala s'ha vist animadíssima.

Enhorabona. - La doném ben sincera al jove torroellenc En Josep Vallespi qui formarà part des de la propera temporada de l'orquestra Montgrins.

No dubtem de que sabrà fer-se mereixedor de la distinció que això suposa, i que amb un estudi constant, conquerirà llores, per a ell, per a l'orquestra i per a Torroella.

REGISTRE CIVIL

Moviment de població durant el mes de Desembre de 1916.

NAIXEMENTS

Dia 4. Benvinguda, filla de n'Isidre Creixell i de Mercé Bruguera.

Dia 5. Rosa, filla de Llorenç Vida, i de Alexandra Domínguez.

Dia 14. Josep M.^a, fill de Josep M.^a Gómez i de Severina Fernández Bovadilla.

Dia 28. Rosa, filla de Miquel Farró i de Dolors Dalmau.

Dia 29. Baldomero, fill de Santiago Ferrer i de Elvira Marqués.

MATRIMONIS

Dia 14. Melchor Farró, amb Josepa Masó.

Dia 20. Octavi Dalmau, amb Lluïsa Sécui.

Dia 23. Candi Bartra, amb Joaquina Costa.

DEFUNCIONS

Dia 6. Dolors Carbó Bastons, 69 anys, viuda.

Dia 12. Rosa Vida Domínguez, 8 dies.

Dia 13. Josep Isern Roig, 76 anys, casat.

Dia 17. Joaquim Covolinsqui Blanco, 74 anys, casat.

Dia 24. Josep Marca Rovira, 83 anys, viu.

Dia 27. Tresa Payet Regincós, 70 anys, casada.

Dia 28. Joaquina Banchs Mallol, 12 anys.

RESUM DE L'ANY 1916

Naixements. — Homes 32; dones 31.

Matrimonis. — 32.

Defuncions. — Homes 25, dones 26, nens 4, nenes 3.

Joaquim de Camps Arboix

ADVOCAT

CARRER DE LES BERNARDES, 2, 2on. — GIRONA

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DIA 22 JANER DE 1917

Blat	de 26 a 27 ptes. quartera
Civada.	de 11'00 a 12'00 « «
Oïdi	de 14 a 15 « «
Faves	de 19'00 a 20'00 « «
Esparcet	de 18'00 a 19'00 « «
Favó	de 17'00 a 18'00 « «
Besses.	de 19'00 a 20'00 « «
Mongetes	de 33 a 34 « «
Mill	de 28'00 a 30'00 « «
B'at de moro	de 19'00 a 21'00 « «
Bestiar porquí	de 16'00 a 22'00 un
Oli	de 18' a 19' « el mallat
Ous	de 1'70 a 1'75 « dotzena
Gallines	de 9'00 a 10'00 « parell
Pollastres	de 4'00 a 7'00 « «
Anecs	de 6'00 a 7'00 « «
Cunills.	de 3'00 a 5'00 « «
Oques	de 5'00 a 7'00 « una
Patates	de 5'00 a 5'50 « quintà
Aufals	de 5'50 a 6'00 « «
Carbó vegetal	de 15'00 a 17'00 « càrrega
Tocinos grassos	de 17'50 a 18'00 « arroba
Estelles	de 00'80 a 00'85 « quintà

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintà, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallat d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallat de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí